

“मीठे बच्चे- देवता बन्नुभन्दा पहिला तिमी ब्राह्मण अवश्य बन्नु पर्छ। ब्रह्मा मुख सन्तान नै सच्चा ब्राह्मण हुन्, जो राजयोगको पढाइबाट देवता बन्छन्।

प्रश्न:- अरु सबै सतसङ्गभन्दा तिम्रो यो सतसङ्ग कुन कुरामा भिन्न (निराला) छ?

उत्तर:- अरु सतसङ्गमा कुनै पनि लक्ष्य-उद्देश्य हुँदैन, धन-दौलत आदि सबैथोक गुमाएर अझै भड्किरहन्छन्। यस सतसङ्गमा तिमी भड्किदैनौ। यो सतसङ्गको साथसाथै विद्यालय पनि हो। विद्यालयमा पढ्नु पर्ने हुन्छ, भड्किदैन। पढाइ अर्थात् कमाइ। जति तिमी पढेर धारण गर्छौं अनि गराउँछौं, त्यति कमाइ हुन्छ। यस सतसङ्गमा आउनुको मतलब हो फाइदा नै फाइदा।

ओम् शान्ति। रुहानी बाबा बसेर रुहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ। रुहानी बच्चाहरू नै यी कानद्वारा सुन्छन्। बेहदका बाबाले बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झ। यो घरी-घरी सुनेपछि बुद्धि भड्कन बन्द भएर स्थिर हुन्छ। आफूलाई आत्मा सम्झेर बस्नेछ। बच्चाहरूले बुझेका छन्- यहाँ हामी आएका हौं देवता बन्नको लागि। हामी गोदमा लिइएका बच्चा हौं। हामी ब्राह्मणहरू पढ्छौं। के पढ्छौं? ब्राह्मणबाट देवता बन्छौं। जसरी कुनै बच्चाहरू कलेजमा जान्छन् भने सम्झन्छन्- हामी अब पढेर इन्जिनियर, डाक्टर आदि बन्नेछौं। जाने बित्तिकै बुझिहाल्छन्। तिमी पनि ब्रह्माका बच्चाहरू ब्राह्मण बन्छौ, तब सम्झन्छौ- हामी नै ब्राह्मण सो देवता बन्नेछौं। गायन पनि छ- मनुष्यबाट देवता... तर को बन्छन्? हिन्दूहरू सबै त देवता बन्दैनन्। वास्तवमा हिन्दू त कुनै धर्म होइन। आदि सनातन कुनै हिन्दू धर्म होइन। कसैसँग पनि सोध्न सक्छौ- हिन्दू धर्म कसले स्थापना गरेको हो? तब अलमलिन्छन्। यो अज्ञानले गर्दा नाम राखिदिएका हुन्। हिन्दुस्तानमा रहनेले आफूलाई हिन्दू भन्छन्। वास्तवमा यसको नाम भारतखण्ड हो, नकि हिन्दुस्तान। भारतखण्ड भनिन्छ, नकि हिन्दुस्तान खण्ड। हो नै भारत खण्ड। यो कुनचाहिँ खण्ड हो, उनीहरूलाई यो पनि थाहा छैन। अपवित्र हुनाको कारण आफूलाई देवता त मान्न सक्दैनन्। देवी-देवता पवित्र थिए। अहिले त्यो धर्म नै छैन। अरु सबै धर्म चल्दै आउँछन्- बुद्धको बौद्ध धर्म, इब्राहमको इस्लाम, क्राइस्टको क्रिश्चियन। बाँकी हिन्दू धर्मको त कोही छैन। यो हिन्दुस्तान नाम त विदेशीहरूले राखेका हुन्। पतित हुनाको कारण आफूलाई देवता धर्मको सम्झदैनन्। बाबाले सम्झाउन भएको छ- आदि सनातन हो देवी-देवता धर्म, सबैभन्दा पुरानो। सुरुको धर्म कुनचाहिँ हो? देवी-देवता। हिन्दू भन्दैन। अब तिमी ब्रह्माका गोदमा लिइएका बच्चाहरू ब्राह्मण भयो। ब्राह्मणबाट देवता बन्नको लागि पढ्दछौ। यस्तो होइन, हिन्दूबाट देवता बन्नको लागि पढ्छौ। ब्राह्मणबाट देवता बन्छौ। यो राम्रोसँग धारण गर्नु छ। अहिले त हेर कति धेरै धर्म छन्। थपिदै जान्छन्। जब कहीं भाषण आदि गर्छौ भने यो सम्झाउनु राम्रो हुन्छ। अहिले हो कलियुग, सबै धर्म अहिले तमोप्रधान छन्। चित्रमा तिमी सम्झाउँछौ भने फेरि उनीहरूको त्यो घमण्ड हट्नेछ- म फलानो हुँ, यो हुँ...। सम्झन्छन्- हामी त तमोप्रधान छौं। पहिला पहिला बाबाको परिचय दिएर फेरि देखाउनु पर्छ यो पुरानो दुनियाँ परिवर्तन हुँदै छ। दिन-प्रतिदिन चित्र पनि शोभायमान हुँदै जान्छन्। जसरी विद्यालयमा नक्शा बच्चाहरूको बुद्धि हुन्छ। तिम्रो बुद्धिमा फेरि यो रहनु पर्छ। नम्बरवन चित्र (म्याप) यो हो माथि त्रिमूर्ति, सृष्टि चक्र पनि छ, सत्ययुग र कलियुग। अहिले हामी पुरुषोत्तम संगमयुगमा छौं। यो पुरानो दुनियाँ विनाश हुन्छ। एक आदि सनातन देवी-देवता धर्म स्थापना भइरहेको छ। तिमी हौं आदि सनातन देवी-देवता धर्मका। हिन्दू धर्म हुँदै होइन। जसरी संन्यासीहरूले ब्रह्म, रहने स्थानलाई ईश्वर सम्झेका छन्, त्यस्तै हिन्दुस्तानमा रहनेले हिन्दू धर्म सम्झेका छन्। तिनीहरूको पनि फरक छ। तिम्रो पनि फरक हो। देवी-देवता नाम त धेरै श्रेष्ठ छ। भन्ने पनि गरिन्छ, यो त देवताजस्तै छ। जसमा राम्रो राम्रो गुण हुन्छ भने भनिन्छ- यसमा देवताको जस्तो गुण छ।

तिमीहरूले सम्झन्छौ- यी राधा-कृष्ण नै स्वयम्बर भएपछि लक्ष्मी-नारायण बन्छन्, उनलाई विष्णु भनिन्छ। चित्र सबैका छन् तर कसैले जान्दैनन्। तिमी बच्चाहरूलाई अब बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ, बाबालाई नै सबैले याद गर्छन्। यस्तो कोही मानिस छैन होला जसको मुखमा भगवान् नहोस्। अब भगवानलाई भनिन्छ निराकार। निराकारको पनि अर्थ जान्दैनन्। अहिले तिमीहरूले सबै कुरा जान्दछौ। पत्थरबुद्धिबाट पारसबुद्धि बन्छौ। यो ज्ञान तिम्रो लागि नै हो, नकि अरु धर्महरूको लागि हो। बाँकी यो सम्झाउन सक्छौ- यति वृद्धि कसरी हुन्छ, अरु

खण्ड आउँदै गएका हुन्। त्यहाँ त भारतखण्ड बाहेक अरु कुनै खण्ड हुँदैन। अहिले त्यो एक धर्म छैन, बाँकी सबै खडा छन्। वरको रुखको उदाहरण एक्युरेट छ। आदि सनातन देवी-देवता धर्मको फाउण्डेशन छैन, बाँकी सारा वृक्ष खडा छ। त्यसैले भनिन्छ आदि सनातन देवी-देवता धर्म थियो, नकि हिन्दू धर्म। तिमी अहिले ब्राह्मण बनेका छौ, देवता बन्नको लागि पहिला ब्राह्मण अवश्य बन्नु पर्ने हुन्छ। शूद्र वर्ण र ब्राह्मण वर्ण भनिन्छ। शूद्र राजवंश भनिदैन। राजा-रानीहरू छन्। पहिला देवी-देवता महाराजा-महारानी थिए। यहाँ हिन्दू महाराजा-महारानी। देश त एउटै हो फेरि त्यो अलग-अलग कसरी हुन गयो? उनीहरूको नाम-निशान नै गुम गरिदिएका छन्, केवल चित्रहरू छन्। नम्बरवन हो सूर्यवंशी। रामलाई सूर्यवंशी भनिदैन। अहिले तिमी आएका हौ सूर्यवंशी बन्नको लागि, नकि चन्द्रवंशी बन्नको लागि। यो राजयोग हो। तिमी बुद्धिमा छ हामी यी लक्ष्मी-नारायण बन्नेछौं। दिलमा खुशी रहन्छ— बाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ, महाराजा-महारानी बनाउन। सत्य नारायणको सच्चा-सच्चा कथा यो हो। पहिला जन्म-जन्मान्तर तिमीहरूले सत्य नारायणको कथा सुन्थ्यौ। तर त्यो कुनै सच्चा कथा होइन। भक्तिमार्गमा कहिल्यै मनुष्यबाट देवता बन्न सकिदैन। मुक्ति-जीवन मुक्तिलाई प्राप्त गर्न सकिदैन। सबै मानिसहरूले मुक्ति-जीवन मुक्ति प्राप्त अवश्य गर्नेछन्। सबै बन्धनमा छन्। माथिदेखि आज पनि आत्मा आउँछन् भने जीवन मुक्तिमा आउँछन्, नकि जीवन बन्धमा। आधा समय जीवन मुक्ति, आधा समय जीवनबन्धमा जान्छन्। यो खेल बनेको छ। यो बेहदको खेलका हामी सबै कलाकार हौं, यहाँ आउँछौं अभिनय गर्नको लागि। हामी आत्माहरू यहाँका निवासी होइनौं। कसरी आउँछौं— यो सबै कुरा सम्झाइन्छ। कति धेरै आत्माहरू यहाँ नै पुनर्जन्म लिइरहन्छन्। तिमी बच्चाहरूलाई सुरुदेखि लिएर अन्त्यसम्मको सारा विश्वको इतिहास-भूगोल बुद्धिमा छ। बेहदका बाबा माथि बसेर के गर्नुहुन्छ, केही पनि जान्दैनन्। त्यसैले उनीहरूलाई भनिन्छ तुच्छ बुद्धि। तिमीहरू पनि तुच्छ बुद्धि थियौ। अहिले बाबाले तिमीलाई रचयिता र रचनाको आदि, मध्य, अन्त्यको रहस्य सम्झाउनु भएका छ। तिमी गरिब, साधारणले सबै कुरा जान्दछौ। तिमी हौ स्वच्छ बुद्धि। स्वच्छ पवित्रलाई भनिन्छ। तुच्छ बुद्धि अपवित्र ठहरिए। तिमी अहिले हेर, के बनिरहेका छौ! विद्यालयमा पनि पढाइबाट उच्च पद प्राप्त गर्न सक्छन्। तिमी पढाइ हो श्रेष्ठ भन्दा श्रेष्ठ, जसबाट तिमी राजाई पद प्राप्त गर्छौ। उनीहरूले त दान-पुण्य गरेर राजाहरूको पासमा जन्म लिन्छन्, फेरि राजा बन्छन्। तर तिमीहरू यस पढाइबाट राजा बन्छौ। बाबाले नै भन्नुहुन्छ— म तिमी बच्चाहरूलाई राजयोग सिकाउँछु। बाबा सिवाय अरु कसैले राजयोग सिकाउन सक्दैन। बाबाले नै तिमीहरूलाई राजयोगको पढाइ पढाउनुहुन्छ। तिमीले फेरि अरुलाई सम्झाउँछौ। बाबाले राजयोग सिकाउनुहुन्छ ताकि तिमी पतितबाट पावन बन्न सक्नेछौ। आफूलाई आत्मा सम्झेर निराकार बाबालाई याद गर्यौ भने तिमी पवित्र बन्छौ अनि चक्रलाई जानेपछि चक्रवर्ती राजा, सत्ययुगमा बन्छौ। यो त सम्झाउन धेरै सहज छ। अहिले देवता धर्मको कोही पनि छैन। सबै बदलिएका छन् अरु अरु धर्महरूमा। तिमीले कसैलाई पनि सम्झाउँछौ भने पहिला पहिला बाबाको परिचय देऊ। बाबाले सम्झाउनुहुन्छ, अरु धर्महरूमा कति गएका छन् बौद्धी, मुसलमान आदि धेरै भएका छन्। तरवारको बलले पनि मुसलमान बनेका छन्। बौद्धी पनि धेरै बनेका छन्। एक पटकको प्रवचनले नै हजारौं बौद्धी बने। क्रिश्चियनहरू पनि यसरी नै आएर प्रवचन गर्छन्। सबैभन्दा धेरै जनसंख्या यतिबेला यिनीहरूको छ। अहिले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा सारा सृष्टि चक्र घुम्दछ, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी स्वदर्शन चक्रधारी हौ। स्वदर्शन चक्र विष्णुलाई देखाउँछन्। विष्णुलाई किन दिइएको हो? मानिसहरूले यो जान्दैनन्। स्वदर्शन चक्रधारी कृष्ण या नारायणलाई भन्दछन्। उनीहरूको आपसमा के सम्बन्ध छ, यो पनि बुझ्नु पर्छ। यी तीनै एक हुन्। वास्तवमा यो स्वदर्शन चक्र त तिमी ब्राह्मणहरूको लागि हो। स्वदर्शन चक्रधारी ज्ञानबाट बन्छौ। बाँकी स्वदर्शन चक्र कुनै मार्न-काट्नुको लागि होइन। यो ज्ञानको कुरा हो। जति तिमी यो ज्ञानको चक्र घुम्नेछ, त्यति तिमी पाप भस्म हुन्छ। बाँकी शिर काट्ने कुरा होइन। चक्र कुनै हिंसाको होइन। यो चक्रले त तिमीलाई अहिंसक बनाउँछ। कहाँको कुरा कहाँ लिएर गएका छन्। बाबा सिवाय कसैले सम्झाउन सक्दैन।

तिमी प्यारा बच्चाहरूलाई अथाह खुशी हुन्छ। अहिले तिमी सम्झन्छौ— हामी आत्मा हौं। पहिला तिमीले आफूलाई आत्मा हुँ भन्ने पनि बिसिर्यौ भने घर पनि बिसिर्यौ। आत्मालाई त फेरि पनि आत्मा नै भन्दछन्। परमात्मालाई त ढुङ्गा-मुढामा भनिदिएका छन्। आत्माहरूको पिताको कति ग्लानि गरेका छन्। बाबा फेरि आएर आत्माहरूलाई ज्ञान दिनुहुन्छ। ढुङ्गा-मुढा, कण-कणमा छ भनेर आत्माहरूको लागि कहिल्यै भनिदैन। पढाइ आदि मानिसहरूको लागि नै हुन्छ। अहिले तिमीले बुझ्दछौ, हामी यति जन्म यो यो बन्यौं। ८४ जन्म पूरा गर्यौ। वास्तवमा ८४ लाख त होइन। मानिसहरू कति अज्ञान अन्धकारमा छन्। त्यसैले भनिन्छ— ज्ञान सूर्य प्रगटा...

आधाकल्प द्वापर-कलियुगमा अन्धकार, आधाकल्प सत्ययुग-त्रेतामा प्रकाश। दिन अनि रात, प्रकाश अनि अन्धकारको यो ज्ञान हो। यो बेहदको कुरा हो। आधाकल्प अन्धकारमा कति ठक्कर खाइन्छ, धेरै भड्किनु पर्छ। विद्यालयमा जसले पढ्छन्, उनलाई भड्किनु भनिदैन। सतसङ्गहरूमा मानिसहरू कति भड्किन्छन्। फाइदा केही पनि हुँदैन, झन् घाटा हुन्छ। त्यसैले त्यसलाई भड्किनु भनिन्छ। भड्किँदा-भड्किँदा धन-दौलत आदि सबै गुमाएर कंगाल बन्छन्। अब यस पढाइमा जसले जति जति राम्रोसँग धारण गर्नेछन्, अनि गराउँछन्, फाइदा नै फाइदा छ। ब्राह्मण बन्नु अर्थात् फाइदा नै फाइदा। तिमीलाई थाहा छ- हामी ब्राह्मण नै स्वर्गवासी बन्छौं। स्वर्गवासी त सबै बन्छन्। तर तिमी त्यसमा उच्च पद प्राप्त गर्ने पुरुषार्थ गर्छौं।

अहिले तिमीहरू सबैको वानप्रस्थ अवस्था हो। तिमी स्वयं भन्दछौ- बाबा, हामीलाई वानप्रस्थ या पवित्र दुनियाँमा लैजानुहोस्, त्यो हो आत्माहरूको दुनियाँ। निराकारी दुनियाँ कति सानो हुन्छ। यहाँ त घुम्न-फिर्नको लागि कति धेरै जमीन छ। वहाँ यो कुरा हुँदैन, शरीर हुँदैन, पार्ट हुँदैन। तारा जसरी आत्माहरू एकै ठाउँमा रहन्छन्। यो कुदरत (प्रकृतिको लीला) हो नि। सूर्य, चन्द्रमा, ताराहरू कसरी अडिएर रहन्छन् आत्माहरू पनि ब्रह्म तत्त्वमा आफ्नो आधारमा स्वाभाविक रूपमा अडिएर रहन्छन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) ज्ञानको स्मरण गरेर स्वदर्शन चक्रधारी बन्नु छ। स्वदर्शन चक्र घुमाएर पापलाई काट्नु छ। डबल अहिंसक बन्नु छ।

२) आफ्नो बुद्धिलाई स्वच्छ, पवित्र बनाएर राजयोगको पढाइ पढ्नु छ, उच्च पद प्राप्त गर्नु छ। दिलमा सधैं यही खुशी रहोस्- हामी सत्य नारायणको सच्चा-सच्चा कथा सुनेर मनुष्यबाट देवता बन्छौं।

वरदान:- प्रत्यक्षफलद्वारा अतीन्द्रिय सुखको अनुभूति गर्ने निःस्वार्थ सेवाधारी भव सत्ययुगमा संगमको कर्मको फल मिल्छ, तर यहाँ बाबाको बन्नाले प्रत्यक्षफल वर्साको रूपमा मिल्छ। सेवा गर्नासाथ सेवाको साथ-साथमा खुशी मिल्छ। जसले यादमा रहेर, निःस्वार्थ भावले सेवा गर्छ, उसलाई सेवाको प्रत्यक्षफल अवश्य मिल्छ। प्रत्यक्षफल नै ताजा फल हो, जसले सदा स्वस्थ बनाइदिन्छ। योगयुक्त, यथार्थ सेवाको फल हो खुशी, अतीन्द्रिय सुख र डबल लाइटको अनुभूति।

स्लोगन:- जसले आफ्नो चलनद्वारा रूहानी रोयल्टीको झलक र फलकको अनुभव गराउँछ, ऊ नै विशेष आत्मा हो।